

cional de Macau fins al 19 de desembre de 1999 i a partir del 20 de desembre de 1999 la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Macau.

A partir del 20 de desembre de 1999, la República Portuguesa cessarà de ser responsable dels drets i obligacions internacionals que es deriven de l'aplicació del Conveni a Macau”.

(27) El 4 de febrer del 2003, la República Federal de Iugoslàvia esdevé Sèrbia i Montenegro.

Mitjançant una nota del 17 de juliol del 2001, dipositada el 23 de juliol del 2001 al Govern del Regne Unit, el Govern de la República Federal de Iugoslàvia es va declarar vinculat, com a estat successor de la República Federal Socialista de Iugoslàvia, per les disposicions, inter alia, d'aquest Conveni, amb efecte a partir del 27 d'abril de 1992, la data de la successió estatal. (L'antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia havia signat el Conveni el 16 de desembre de 1970 i l'havia ratificat el 2 d'octubre de 1972.)

(28) El 23 de juny de 1997, Polònia va dipositar al Govern dels Estats Units una notificació de retirada de la reserva feta d'acord amb l'apartat 1 de l'article 12 (vegeu la nota 3).

(29) Mitjançant una nota del 29 de novembre de 1999, el Govern de la República Popular de la Xina va informar el Govern dels Estats Units del següent:

“El Conveni [...] respecte del qual el Govern de la República Popular de la Xina va dipositar un instrument d'adhesió el 10 de setembre de 1980, s'aplicarà a la Regió administrativa especial de Macau a partir del 20 de desembre de 1999. El Govern de la República Popular de la Xina també desitja fer la declaració següent: La reserva feta pel Govern de la República Popular de la Xina a l'apartat 1 de l'article 12 del Conveni també s'aplicarà a la Regió administrativa especial de Macau.

El Govern de la República Popular de la Xina assumeix la responsabilitat dels drets i les obligacions internacionals que es deriven de l'aplicació del Conveni a la Regió administrativa especial de Macau”.

Declaració del Principat d'Andorra relativa al Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia el 16 de desembre de 1970

“En el moment d'adherir-se a aquest Conveni, el Principat d'Andorra, tot i disposar d'heliport i d'helisuperfícies, no compta amb aeroports o aeròdroms.”

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 d'abril del 2004 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997

Tenint en compte que en els darrers anys la comunitat internacional ha pres consciència de l'amenaça que representa per a la seguretat mundial el fenomen del terrorisme internacional, l'Organització de les Nacions Unides i alguns dels seus organismes especialitzats han anat elaborant un seguit de convenis internacionals que tenen com a objectiu la lluita contra manifestacions específiques del fenomen terrorista.

Arran dels atemptats terroristes que es produïren l'11 de setembre del 2001, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va adoptar, el 29 de setembre del 2001, la Resolució 1373 (2001). Aquesta Resolució insta els estats membres a cooperar entre ells i a adoptar els diversos convenis i els protocols internacionals relatius al terrorisme.

En aquest sentit, les Nacions Unides va establir una llista en què s'enumeraven 12 convenis internacionals, entre els quals es troba el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes

amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997.

El Conveni penalitza la comissió, en qualsevol grau de participació, de les activitats de lliurament, col·locació, llançament o detonació d'un artefacte explosiu contra un lloc, instal·lació o transport d'ús públic, amb el propòsit de causar morts o lesions greus o de provocar una destrucció significativa d'un lloc o d'una instal·lació. A més, estableix la competència judicial dels estats implicats i insta aquests estats a jutjar i castigar els acusats o, quan això no sigui possible, extradir-los al país amb jurisdicció que així ho sol·liciti. En aquest sentit, el Conveni disposa que no s'han de considerar com a delictes polítics, a efectes d'extradició o de cooperació judicial, els atemptats terroristes amb explosius.

Adherint-se a aquest Conveni, Andorra se suma al centenar de països membres de les Nacions Unides que ja en són part, fa palès el seu compromís en la lluita contra aquest tipus d'atac terrorista i evita la possibilitat d'esdevenir un territori d'empara.

Tenint en compte l'exposat,

S'aprova

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 14 d'abril del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius

Els estats part en aquest Conveni,

Tenint en compte els propòsits i els principis de la Carta de les Nacions Unides en relació amb el manteniment de la pau i la seguretat internacionals, la promoció del bon veïnatge, les relacions amistoses i la cooperació entre els estats,

Profundament preocupats per la intensificació a escala mundial dels actes terroristes en totes les seves formes i manifestacions,

Recordant la Declaració del Cinquantè Aniversari de les Nacions Unides del 24 d'octubre de 1995,

Recordant també la Declaració sobre les mesures per eliminar el terrorisme internacional, que figura en annex a la Resolució 49/60 de l'Assemblea General del 9 de desembre de 1994, la qual diu, *inter alia*, "els estats membres de les Nacions Unides reafirmen solemnement la seva condemna rotunda, per criminals i injustificables, de tots els actes, mètodes i pràctiques terroristes, sigui on sigui i sigui qui sigui que els cometi, incloent-hi els que posen en perill les relacions amistoses entre els estats i els pobles i amenacen la integritat territorial i la seguretat dels estats",

Assenyalant que la Declaració també anima els estats "a revisar amb urgència l'àmbit de les disposicions legals internacionals existents sobre la prevenció, la repressió i l'eliminació del terrorisme en totes les seves formes i manifestacions, amb l'objectiu d'assegurar que hi hagi un marc legal general que cobreixi tots els aspectes de la qüestió",

Recordant també la Resolució 51/210 de l'Assemblea General del 17 de desembre de 1996 i la Declaració que completa la Declaració de 1994 sobre les mesures per eliminar el terrorisme internacional que hi figura com annex,

Assenyalant també que els atemptats terroristes per mitjà d'explosius o altres dispositius letals s'han generalitzat cada cop més,

Assenyalant, a més, que les disposicions legals multilaterals existents no tracten aquest tipus d'atemptats de la forma adequada,

Convençuts de la necessitat urgent de millorar la cooperació internacional entre els estats amb l'elaboració i l'adopció de mesures pràctiques i efectives per prevenir aquests actes terroristes i per perseguir i castigar qui els perpetren,

Considerant que l'ocurrència d'aquests actes és una qüestió molt preocupant per a la comunitat internacional en el seu conjunt,

Assenyalant que les activitats de les forces militars dels estats es regeixen per normes del dret internacional fora del marc d'aquest Conveni i que l'exclusió de certes accions de la cobertura d'aquest Conveni no excusa ni legitima els actes il·lícits, ni n'exclou la persecució d'acord amb altres lleis,

Han convingut el següent:

Article 1

Als efectes d'aquest Conveni:

1. Per *instal·lació estatal o governamental* s'entén tota instal·lació o mitjà de transport permanent o temporal que sigui emprat o estigui ocupat per representants d'un estat, membres de govern, el poder legislatiu o judicial, funcionaris o empleats d'un estat, o qualsevol altra autoritat o entitat pública, o empleats o funcionaris d'una organització intergovernamental en relació amb les seves funcions oficials.

2. Per *infraestructura* s'entén tota instal·lació de propietat pública o privada que proporciona o facilita serveis d'utilitat pública, com ara aigua, clavegueram, energia, combustible o comunicacions.

3. Per *explosiu o altre dispositiu letal* s'entén:

a) Un explosiu, una arma incendiària o un dispositiu dissenyat per, o amb la capacitat de, causar la mort, danys corporals greus o danys materials considerables; o

b) Una arma o un dispositiu dissenyat per, o amb la capacitat de, causar la mort, danys corporals greus o danys materials considerables mitjançant l'emissió, la disseminació o l'impacte de

productes químics tòxics, agents biològics o toxines o substàncies similars, radiació o material radioactiu.

4. Per *forces militars d'un estat* s'entén les forces armades d'un estat que estan organitzades, entrenades i equipades d'acord amb el dret intern d'aquest estat, amb la finalitat essencial de la defensa o la seguretat nacionals, i les persones que actuen en suport d'aquestes forces armades i que estan oficialment sota les seves ordres, control i responsabilitat.

5. Per *lloc públic* s'entén aquelles parts d'un edifici, terreny, carrer, via fluvial o un altre indret que siguin accessibles o estiguin obertes al públic, ja sigui de forma continuada, periòdica o ocasional, i comprèn qualsevol lloc d'ús comercial, cultural, històric, educatiu, religió, oficial, lúdic, recreatiu, o un lloc semblant que sigui accessible o estigui obert al públic.

6. Per *sistema de transport públic* s'entén totes les instal·lacions, els vehicles i els mitjans, de propietat pública o privada, emprats en el marc dels serveis de transport de persones o mercaderies a l'abast del públic.

Article 2

1. Una persona comet un delictes en el sentit d'aquest Conveni si, il·lícitament i intencionadament, lliura, col·loca, activa o fa detonar un explosiu o un altre dispositiu letal en o contra un lloc públic, una instal·lació estatal o governamental, un sistema de transport públic o una infraestructura:

a) Amb la intenció de causar la mort o danys corporals greus; o

b) Amb la intenció de causar una destrucció considerable d'aquest lloc, instal·lació o sistema, quan aquesta destrucció comporta o és probable que comporti una pèrdua econòmica important.

2. Una persona també comet un delictes si intenta cometre un delictes en el sentit de l'apartat 1 d'aquest article.

3. Una persona també comet un delictes si:

a) Participa com a còmplice en un delictes en el sentit de l'apartat 1 o 2 d'aquest article;

b) Organitza o dirigeix altres persones per cometre un delictes en el sentit de l'apartat 1 o 2 d'aquest article; o

c) D'alguna altra manera contribueix en la comissió d'un o més delictes en el sentit de l'apartat 1 o 2 d'aquest article per part d'un grup de persones que actuen amb un propòsit comú; aquesta contribució ha de ser intencionada i feta ja sigui amb l'objecte d'afavorir l'activitat criminal general o el propòsit del grup, ja sigui amb el coneixement de la intenció del grup de cometre el delictes o els delictes en qüestió.

Article 3

Aquest Conveni no s'aplica si el delictes es comet a l'interior d'un sol estat, si el presumpte culpable i les víctimes són nacionals d'aquest estat, si el presumpte culpable es troba dins el territori d'aquest estat i si cap altre estat no té una base en virtut de l'article 6, apartat 1 o apartat 2, d'aquest Conveni, per exercir-hi la jurisdicció, llevat que en aquests casos s'apliquin, si escau, les disposicions dels articles 10 al 15.

Article 4

Cada estat part adopta les mesures que siguin necessàries:

a) Per qualificar de delictes penal, segons el seu dret intern, els delictes determinats a l'article 2 d'aquest Conveni;

b) Per fer que aquests delictes siguin castigats amb les penes adequades que tinguin en compte la gravetat d'aquests delictes.

Article 5

Cada estat part adopta les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni, en particular quan són intencionats o estan calculats per provocar un estat de terror en la població, en un grup de persones o en persones particulars, no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat.

Article 6

1. Cada estat part pren les mesures que siguin necessàries per establir la seva competència pel que fa als delictes determinats a l'article 2 quan:

a) El delictes s'ha comès en el territori d'aquest estat;

b) El delictes s'ha comès a bord d'una embarcació on oneja la bandera d'aquest estat o en un avió registrat d'acord amb les lleis d'aquest estat en el moment de la comissió del delictes; o

c) El delictes ha estat comès per un nacional d'aquest estat.

2. Un estat part també pot establir la seva competència sobre un delictes quan:

a) El delictes s'ha comès contra un nacional d'aquest estat;

b) El delictes s'ha comès contra una instal·lació estatal o governamental d'aquest estat a l'estranger, incloent-hi una ambaixada o altres locals diplomàtics o consulars d'aquest estat;

c) El delictes és comès per una persona apàtrida, la residència habitual de la qual es troba en el territori d'aquest estat;

d) El delictes s'ha comès per intentar obligar aquest estat a fer o abstenir-se de fer una acció; o

e) El delictes s'ha comès a bord d'un avió explotat pel govern d'aquest estat.

3. En el moment de la ratificació, l'acceptació o l'aprovació d'aquest Conveni, o de l'adhesió a aquest Conveni, cada estat part ha de notificar al secretari general de les Nacions Unides la competència que ha establert en virtut de la seva legislació interna, de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article. Si s'hi produeix algun canvi, l'estat part ha de notificar-ho immediatament al secretari general.

4. Cada estat part també pren aquelles mesures que siguin necessàries, per establir la seva competència sobre els delictes determinats a l'article 2, en els casos en què el presumpte culpable es trobi en el seu territori i no l'extradeix a cap altre dels estats part que hagi establert la seva competència de conformitat amb l'apartat 1 o 2 d'aquest article.

5. Aquest Conveni no exclou l'exercici d'una competència penal establerta per un estat part de conformitat amb el seu dret intern.

Article 7

1. En rebre informació referent a què una persona que ha comès o que presumptament ha comès un delictes tal com estableix l'article 2 pot trobar-se en el seu territori, l'estat part corresponent ha de prendre les mesures necessàries d'acord amb el seu dret intern per investigar els fets continguts en la informació.

2. Previ convenciment que les circumstàncies ho justifiquen, l'estat part en el territori del qual es troba el culpable o el presumpte culpable ha d'adoptar les mesures apropiades d'acord amb el seu dret intern per garantir la presència d'aquesta persona per tal de processar-la o extraditar-la.

3. La persona contra la qual es prenen les mesures esmentades a l'apartat 2 d'aquest article ha de tenir dret a:

a) Comunicar-se sense demora amb el representant corresponent de l'estat de què sigui nacional o que estigui habilitat per protegir els seus drets; si aquesta persona és apàtrida, l'estat en el territori del qual resideix habitualment;

b) Ser visitada per un representant d'aquest estat;

c) Ser informada dels seus drets, d'acord amb les lletres a) i b).

4. Els drets esmentats a l'apartat 3 d'aquest article s'han d'exercir de conformitat amb les lleis i reglaments de l'estat en el territori del qual es trobi el culpable o presumpte culpable, amb subjecció a la disposició que aquestes lleis i reglaments han de permetre el ple efecte de les finalitats per a les quals els drets establerts a l'apartat 3 estan destinats.

5. Les disposicions dels apartats 3 i 4 d'aquest article han de ser sense perjudici del dret d'un estat part que hagi establert la seva competència de conformitat amb l'article 6, apartat 1, lletra c, o apartat 2, lletra c, a invitar el Comitè Internacional de la Creu Roja a comunicar-se amb el presumpte culpable i a visitar-lo.

6. Quan un estat part té una persona detinguda, de conformitat amb les dis-

posicions d'aquest article, ha d'informar immediatament d'aquesta detenció i de les circumstàncies que la justifiquen, directament o a través del secretari general de les Nacions Unides, als estats part que han establert la seva competència de conformitat amb l'article 6, apartats 1 i 2, i si ho considera aconsellable, altres estats part interessats. L'estat que du a terme la investigació esmentada a l'apartat 1 d'aquest article ha d'informar immediatament els dits estats part dels resultats i ha d'indicar si pretén exercir la seva competència.

Article 8

1. L'estat part en el territori del qual es troba el presumpte culpable, en els casos en què l'article 6 és aplicable, si no extradeix aquesta persona, està obligat, sense cap excepció, i tant si aquesta persona ha comès el delicte en el seu territori com si no, a presentar el cas sense una demora injustificada a les autoritats competents per processar la dita persona de conformitat amb les lleis d'aquest estat. Les autoritats han de prendre la seva decisió com si es tractés d'un altre delicte de naturalesa greu d'acord amb la legislació d'aquest estat.

2. Quan un estat part pot, en virtut del seu dret intern, extradir o d'una altra manera lliurar un dels seus nacionals només amb la condició que la persona sigui retornada a aquest estat per complir-hi la sentència imposada com a resultat del judici o procés pel qual se'n sol·licita l'extradició o el lliurament, i aquest estat i l'estat que en sol·licita l'extradició estan d'acord amb aquesta opció i els altres termes que considerin adequats, l'extradició o el lliurament condicional serà suficient per dispensar-lo de l'obligació establerta a l'apartat 1 d'aquest article.

Article 9

1. Els delictes determinats a l'article 2 es consideren inclosos com a delictes subjectes a extradició en tot tractat d'extradició existent entre qualsevol dels estats part abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Els estats part es comprometen a incloure aquests delictes com a delictes subjectes a extradició en tot tractat d'extradició que signin posteriorment entre ells.

2. Quan un estat part que subordina l'extradició a l'existència d'un tractat rep

una demanda d'extradició d'un altre estat part amb el qual no té un tractat d'extradició, l'estat requerit pot, a la seva opció, considerar aquest Conveni com la base legal per a l'extradició respecte dels delictes determinats a l'article 2. L'extradició està subjecta a les altres condicions estipulades pel dret de l'estat requerit.

3. Els estats part que no subordinen l'extradició a l'existència d'un tractat han de reconèixer els delictes determinats a l'article 2 com a delictes subjectes a extradició entre aquests estats, amb subjecció a les condicions estipulades pel dret de l'estat requerit.

4. Si és necessari, els delictes determinats a l'article 2 han de tractar-se, per als propòsits de l'extradició entre els estats part, com si haguessin estat comesos no només en el lloc en què van produir-se, sinó també en el territori de l'estat que n'ha establert la competència de conformitat amb l'article 6, apartats 1 i 2.

5. Les disposicions de tots els convenis d'extradició i els acords entre els estats part quant als delictes determinats a l'article 2 es consideren modificats entre els estats part en la mesura que siguin incompatibles amb aquest Conveni.

Article 10

1. Els estats part es proporcionen mútuament el màxim de cooperació judicial en relació amb les investigacions o els procediments penals o d'extradició que es duiguin a terme respecte dels delictes determinats a l'article 2, incloent-hi la cooperació per obtenir les proves de què disposen i que siguin necessàries per als procediments.

2. Els estats part han de complir les seves obligacions en virtut de l'apartat 1 d'aquest article, de conformitat amb tot tractat o acord sobre cooperació judicial que pugui haver-hi entre ells. En absència d'aquests convenis o acords, els estats part es proporcionen aquesta cooperació de conformitat amb el seu dret intern.

Article 11

Cap delicte dels determinats a l'article 2 no ha de considerar-se, per als propòsits d'extradició o cooperació judicial, com un delicte polític, un delicte relacionat amb un delicte polític o un delicte inspirat per motius polítics. Con-

següentment, una demanda d'extradició o de cooperació judicial basada en el dit delicte no pot ser refusada pel sol motiu de tenir relació amb un delicte polític, un delicte relacionat amb un delicte polític o un delicte inspirat en motius polítics.

Article 12

Cap part d'aquest Conveni no pot interpretar-se en el sentit que imposa una obligació d'extradir o de concedir cooperació judicial, si l'estat part requerit té motius fundats per creure que la demanda d'extradició pels delictes determinats a l'article 2 o de cooperació judicial respecte d'aquests delictes s'ha formulat amb el propòsit de perseguir o castigar una persona per raó de la seva raça, religió, nacionalitat, origen ètnic o opinió política, o que el compliment de la demanda causaria perjudici a la situació d'aquesta persona per qualsevol d'aquestes raons.

Article 13

1. Una persona que ha estat detinguda o que està complint una pena en el territori d'un estat part, la presència de la qual se sol·licita en un altre estat part per motius de testimoniatge, identificació o algun tipus d'ajuda per obtenir proves per a la investigació o el processament d'algun delicte, en virtut d'aquest Conveni, pot ser transferida si es compleixen les condicions següents:

- a) La persona en dona lliurement el consentiment amb coneixement de causa; i
- b) Les autoritats competents d'ambdós estats hi estan d'acord, amb subjecció a les condicions que ambdós estats considerin apropiades.

2. Als efectes d'aquest article:

- a) L'estat al qual la persona és transferida té el poder i l'obligació de mantenir detinguda aquesta persona, llevat que l'estat des del qual ha estat transferida sol·liciti o autoritzi el contrari;
- b) L'estat al qual la persona és transferida ha de complir sense demora la seva obligació de retornar la persona a la custòdia de l'estat des del qual va ser transferida, tal com s'hagi acordat amb antelació, o de la manera que les autoritats competents d'ambdós estats decideixin;

c) L'estat al qual la persona és transferida no pot demanar a l'estat del qual ha estat transferida que iniciï el procediment d'extradició per ser retornada;

d) Es tindrà en compte el període que la persona transferida ha estat detinguda a l'estat al qual va ser transferida a l'efecte de descompte de la pena que ha de complir a l'estat des del qual va ser transferida.

3. Llevat que l'estat part des del qual ha de ser transferida una persona de conformitat amb aquest article hi estigui d'acord, aquesta persona, sigui quina sigui la seva nacionalitat, no pot ser processada, detinguda ni sotmesa a qualsevol altra restricció de la llibertat personal en el territori de l'estat al qual ha estat transferida, respecte d'actes o condemnes anteriors a la seva partida del territori de l'estat des del qual va ser transferida.

Article 14

A tota persona que sigui detinguda o contra la qual es prengui alguna mesura o s'iniciï alguna acció en virtut d'aquest Conveni, se li ha de garantir un tracte just, i també el gaudi de tots els drets i les garanties de conformitat amb el dret de l'estat en el territori del qual es troba aquesta persona, i les disposicions aplicables del dret internacional, incloent-hi la legislació relativa als drets humans.

Article 15

Els estats part han de cooperar en la prevenció dels delictes determinats a l'article 2, en particular:

a) Prenent totes les mesures possibles, incloent-hi, si és necessari, l'adaptació de la legislació interna, per prevenir i impedir els preparatius en els seus territoris respectius, per a la comissió d'aquells delictes dins o fora dels seus territoris, incloent-hi mesures per prohibir als seus territoris activitats il·legals de persones, grups i organitzacions que fomenten, instiguen, organitzen, financen o participen, amb coneixement, en la perpetració dels delictes determinats a l'article 2;

b) Intercanviant informació precisa i verificada de conformitat amb les disposicions de seva legislació interna, i coordinant mesures administratives i

d'altre tipus preses de forma adequada per prevenir la perpetració dels delictes determinats a l'article 2;

c) Si escau, investigant i desenvolupant mètodes de detecció d'explosius i altres substàncies perilloses que puguin causar la mort o danys corporals, negociant el desenvolupament de normes de marcatge d'explosius per tal d'identificar-ne l'origen en les investigacions posteriors a l'explosió, intercanviant informació sobre mesures preventives, cooperant i transferint tecnologia, equipament i altres mitjans relacionats.

Article 16

L'estat part on és processat el presumpte culpable, de conformitat amb el seu dret intern o pels procediments aplicables, ha de comunicar el resultat final del procés al secretari general de les Nacions Unides, el qual transmet la informació als altres estats part.

Article 17

Els estats part han de complir les obligacions que es deriven d'aquest Conveni d'una manera coherent amb els principis d'igualtat sobirana i integritat territorial dels estats i de no intervenció en els afers interns dels altres estats.

Article 18

Cap part d'aquest Conveni no dóna dret a un estat part a assumir en el territori d'un altre estat part l'exercici d'una competència i unes funcions que estan reservades exclusivament a les autoritats d'aquell altre estat part pel seu dret intern.

Article 19

1. Cap disposició d'aquest Conveni no afecta els altres drets, obligacions i responsabilitats dels estats i les persones que es deriven del dret internacional, en particular els propòsits i els principis de la Carta de les Nacions Unides i el dret humanitari internacional.

2. Les activitats de les forces armades durant un conflicte armat, quan aquests termes s'entenen d'acord amb el dret humanitari internacional, que estan regides per aquest dret, no estan regides per aquest Conveni, i les activitats empreses per les forces militars d'un estat en l'exercici de les seves funcions oficials,

en estar regides per altres normes del dret internacional, no ho estan per aquest Conveni.

Article 20

1. Tota controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni que no es pugui resoldre amb la negociació dins d'un període raonable, se sotmet a l'arbitratge a instància d'un d'aquests estats. Si passats sis mesos des de la data de la demanda d'arbitratge les parts no han arribat a un acord en relació a l'organització d'aquest, qualsevol de les parts pot remetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, mitjançant una sol·licitud, de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

2. Cada estat, en el moment de signar, ratificar, acceptar o aprovar aquest Conveni, o d'adherir-s'hi, pot declarar que no es considera obligat per l'apartat 1 d'aquest article. Els altres estats part no estaran obligats per l'apartat 1 respecte de tot estat part que hagi formulat aquesta reserva.

3. Tot estat que hagi formulat una reserva de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article pot retirar-la en qualsevol moment mitjançant una notificació al secretari general de les Nacions Unides.

Article 21

1. Aquest Conveni s'obre a la signatura per part dels estats del 12 de gener de 1998 al 31 de desembre de 1999 a la seu de les Nacions Unides a Nova York.

2. Aquest Conveni està subjecte a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació han de ser dipositats prop del secretari general de les Nacions Unides.

3. Aquest Conveni queda obert a l'adhesió per part de qualsevol estat. Els instruments d'adhesió han de ser dipositats prop del secretari general de les Nacions Unides.

Article 22

1. Aquest Conveni entrarà en vigor el trentè dia a partir de la data de dipòsit del vint-i-dosè instrument de ratificació, acceptació o adhesió prop del secretari general de les Nacions Unides.

2. Per a cada estat que ratifiqui, accepti o aprovi el Conveni, o s'hi adhereixi, després del dipòsit del vint-i-dosè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, el Conveni entrarà en vigor el trentè dia després del dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió per part d'aquest estat.

Article 23

1. Tot estat part pot denunciar aquest Conveni mitjançant una notificació per escrit al secretari general de les Nacions Unides.

2. La denúncia tindrà efecte un any després de la data en què el secretari general de les Nacions Unides rep la notificació.

Article 24

L'original d'aquest Conveni, els textos en anglès, àrab, espanyol, francès, rus i xinès del qual són igualment febaents, ha de dipositar-se prop del secretari general de les Nacions Unides, el qual n'envia còpies certificades conforme a tots els estats.

En testimoni de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats pels seus governs respectius, signen aquest Conveni, obert a la signatura a Nova York el 12 de gener de 1998.

Situació del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius

Nova York, 15 de desembre de 1997
Entrada en vigor: 23 de maig del 2001,
d'acord amb l'article 22, apartat 1
Estatus: el 15 de gener del 2004, signataris: 58, parts: 116

Participant	Signatura	Ratificació, acceptació (A), aprovació (AA), adhesió (a)
Afganistan		24 de setembre del 2003 a
Albània		22 de gen. del 2002 a
Alemanya	26 de gen. de 1998	23 d'abr. del 2003
Algèria	17 de des. de 1998	8 de nov. del 2001
Antiga República Iugoslava de Macedònia	16 de des. de 1998	
Argentina	2 de set. de 1998	25 de set. del 2003
Austràlia		9 d'ag. del 2002 a

Austria	9 de febr. de 1998	6 de set. del 2000
Azerbaitjan		2 d'abr. del 2001 a
Barbados		18 de set. del 2002 a
Bèlgica	12 de gen. de 1998	
Belize		14 de nov. del 2001 a
Benín		31 de jul. del 2003 a
Bielorússia	20 de set. de 1999	1 d'oct. del 2001
Bolívia		22 de gen. del 2002 a
Bòsnia i Hercegovina		11 d'ag. del 2003 a
Botswana		8 de set. del 2000 a
Brasil	12 de març de 1999	23 d'ag. del 2002
Brunei Darussalam		14 de març del 2002 a
Bulgària		12 de febr. del 2002 a
Burkina Faso		1 d'oct. del 2003 a
Burundi	4 de març de 1998	
Canadà	12 de gen. de 1998	3 d'abr. del 2002
Cap Verd		10 de maig del 2002 a
Comores	1 d'oct. de 1998	25 de set. del 2003
Costa d'Ivori	25 de set. de 1998	13 de març del 2002
Costa Rica	16 de gen. de 1998	20 de set. del 2001
Cuba		15 de nov. del 2001 a
Dinamarca ²¹	23 de des. de 1999	31 d'ag. del 2001
Egipte	14 de des. de 1999	
El Salvador		15 de maig del 2003 a
Eslovàquia	28 de jul. de 1998	8 de des. del 2000
Eslovènia	30 d'oct. de 1998	25 de set. del 2003
Espanya	1 de maig de 1998	30 d'abr. de 1999
Estats Units d'Amèrica	12 de gen. de 1998	26 de juny del 2002
Estònia	27 de des. de 1999	10 d'abr. del 2002
Etiòpia		16 d'abr. del 2003 a
Filipines	23 de set. de 1998	7 de gen. del 2004
Finlàndia	23 de gen. de 1998	28 de maig del 2002 A
França	12 de gen. de 1998	19 d'ag. de 1999
Ghana		6 de set. del 2002 a
Grècia	2 de febr. de 1998	27 de maig del 2003
Grenada		13 de des. del 2001 a
Guatemala		12 de febr. del 2002 a
Guinea		7 de set. del 2000 a
Guinea Equatorial		7 de febr. del 2003 a
Hondures		25 de març del 2003 a
Hongria	21 de des. de 1999	13 de nov. del 2001
Iemen		23 d'abr. del 2001 a
Illes Marshall		27 de gen. del 2003 a
Índia	17 de set. de 1999	22 de set. de 1999
Irlanda	29 de maig de 1998	
Islàndia	28 de set. de 1998	15 d'abr. del 2002
Israel	29 de gen. de 1999	10 de febr. del 2003
Itàlia	4 de març de 1998	16 d'abr. del 2003
Japó	17 d'abr. de 1998	16 de nov. del 2001 A
Kazakhstan		6 de nov. del 2002 a
Kenya		16 de nov. del 2001 a
Kirguizistan		1 de maig del 2001 a
Lesotho		12 de nov. del 2001 a
Letònia		25 de nov. del 2002 a
Libèria		5 de març del 2003 a
Líbia		22 de set. del 2000 a
Liechtenstein		26 de nov. del 2002 a
Lituània	8 de juny de 1998	
Luxemburg	6 de febr. de 1998	
Madagascar	1 d'oct. de 1999	24 de set. del 2003
Malàisia		24 de set. del 2003 a
Malawi		11 d'ag. del 2003 a
Maldives		7 de set. del 2000 a
Mali		28 de març del 2002 a

Malta		11 de nov. del 2001 a
Maurici		24 de gen. del 2003 a
Mauritània		30 d'abr. del 2003 a
Mèxic		20 de gen. del 2003 a
Micronèsia, Estats Federats de		23 de set. del 2002 a
Moçambic		14 de gen. del 2003 a
Moldàvia		10 d'oct. del 2002 a
Mònaco	25 de nov. de 1998	6 de set. del 2001
Mongòlia		7 de set. del 2000 a
Myanmar		12 de nov. del 2001 a
Nepal	24 de set. de 1999	
Nicaragua		17 de gen. del 2003 a
Noruega	31 de jul. de 1998	20 de set. de 1999
Nova Zelanda ¹²		4 de nov. del 2002 a
Països Baixos ³	12 de març de 1998	7 de febr. del 2002 A
Pakistan		13 d'ag. del 2002 a
Palau		14 de nov. del 2001 a
Panamà	3 de set. de 1998	5 de març de 1999
Papua Nova Guinea		30 de set. del 2003 a
Perú		10 de nov. del 2001 a
Polònia	14 de juny de 1999	
Portugal	30 de des. de 1999	10 de nov. del 2001
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord	12 de gen. de 1998	7 de març del 2001
República de Corea	3 de des. de 1999	
República Democràtica Popular de Laos		22 d'ag. del 2002 a
República Txeca	29 de jul. de 1998	6 de set. del 2000
República Unida de Tanzània		22 de gen. del 2003 a
Romania	30 d'abr. de 1998	
Rússia	12 de gen. de 1998	8 de maig del 2001
Rwanda		13 de maig del 2002 a
Saint Christopher i Nevis		16 de nov. del 2001 a
San Marino		12 de març del 2002 a
Senegal		27 d'oct. del 2003 a
Sèrbia i Montenegro		31 de jul. del 2003 a
Seychelles		22 d'ag. del 2003 a
Sierra Leone		26 de set. del 2003 a
Sri Lanka	12 de gen. de 1998	23 de març de 1999
Sud-àfrica	21 de des. de 1999	1 de maig del 2003
Sudan	7 d'oct. de 1999	8 de set. del 2000
Suècia	12 de febr. de 1998	6 de set. del 2001
Suïssa		23 de set. del 2003 a
Swazilàndia		4 d'abr. del 2003 a
Tadjikistan		29 de jul. del 2002 a
Togo	21 d'ag. de 1998	10 de març del 2003
Tonga		9 de des. del 2002 a
Trinitat i Tobago		2 d'abr. del 2001 a
Turkmenistan	18 de febr. de 1999	25 de juny de 1999
Turquia	20 de maig de 1999	30 de maig del 2002
Ucraïna		26 de març del 2002 a
Uganda	11 de juny de 1999	5 de nov. del 2003
Uruguai	23 de nov. de 1998	10 de nov. del 2001
Uzbekistan	23 de febr. de 1998	30 de nov. de 1998
Veneçuela	23 de set. de 1998	23 de set. Del 2003
Xile		10 de nov. del 2001 a
Xina ¹⁹		13 de nov. del 2001 a
Xipre	26 de març de 1998	24 de gen. del 2001

Declaracions i reserves

(Llevat que s'indiqui el contrari, les declaracions i reserves s'han fet en el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió.)

Alemanya

En el moment de la signatura:

Declaració:

La República Federal d'Alemanya entén l'article 1, apartat 4 del Conveni en el sentit que l'expressió forces armades d'un estat inclou també els contingents nacionals que formen part de les forces de les Nacions Unides. A més, la República Federal d'Alemanya també entén que, per a la finalitat d'aquest Conveni, el terme forces armades d'un estat també inclou les forces de la policia.

Algèria**Reserva:**

El Govern de la República Popular Democràtica d'Algèria no es considera obligat per les disposicions de l'article 20, apartat 1, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern de la República Popular Democràtica d'Algèria declara que per sotmetre una controvèrsia a arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia serà necessari l'acord de totes les parts en la controvèrsia en cada cas.

Brasil**Reserva:**

La República Federativa del Brasil declara, de conformitat amb l'article 20, apartat 2, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat a Nova York el 15 de desembre de 1997, que no es considera obligada per les disposicions de l'article 20, apartat 1, d'aquest Conveni.

Canadà**Declaració:**

"Canadà declara que l'aplicació de l'article 2, apartat 3, lletra c, del Conveni per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius està limitada a actes comesos per promoure un complot entre dues o més persones per cometre un delictes penal específic determinat a l'a-

partat 1 o 2 de l'article 2 d'aquest Conveni."

Cuba**Reserva i declaració:****Reserva:**

La República de Cuba declara, de conformitat amb l'article 20, apartat 2, que no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article citat, relatiu a l'arranjament de controvèrsies sorgides entre els estats part, ja que considera que aquestes controvèrsies han de resoldre's mitjançant la negociació amistosa. En conseqüència, declara que no reconeix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Declaració:

La República de Cuba declara que cap de les disposicions que conté l'article 19, apartat 2, no constitueix el foment o el consentiment de l'amenaça o ús de la força en les relacions internacionals, les quals han d'estar regides estrictament en tot cas pels principis del dret internacional i les finalitats i els principis que consten a la Carta de les Nacions Unides.

Cuba considera també que les relacions entre els estats han de basar-se estrictament en les disposicions que conté la Resolució 2625 (XXV) de l'Assemblea General de les Nacions Unides.

A més, el terrorisme d'estat ha estat una preocupació fonamental de Cuba al llarg de la història i considera que la seva eradicació total per mitjà del respecte mutu, l'amistat i la cooperació entre els estats, com també el respecte total per la sobirania i la integritat territorial, l'autodeterminació i la no-ingerència en els afers interns ha de constituir una prioritat de la comunitat internacional.

Cuba també creu fermament que l'ús indegut de les forces armades d'un estat per agredir-ne un altre no es pot tolerar d'acord amb aquest Conveni, l'objecte del qual és precisament combatre, de conformitat amb els principis del dret internacional, un dels fenòmens més nocius a què ha de fer front el món contemporani.

Tolerar actes d'agressió voldria dir, de fet, tolerar violacions del dret internacional i de la Carta i provocar conflictes amb conseqüències imprevisibles que sosca-

varien la cohesió necessària de la comunitat internacional en la lluita contra la plaga que realment pateix.

D'altra banda, la República de Cuba interpreta que les disposicions d'aquest Conveni són aplicables amb total rigor a les activitats dutes a terme per les forces armades d'un estat contra un altre en els casos en què no hi ha cap conflicte armat entre ambdós.

Egipte

En el moment de la signatura:

Reserves:

"1. Article 6, apartat 5:

El Govern de la República Àrab d'Egipte declara que està obligat per l'article 6, apartat 5, del Conveni en la mesura que la legislació interna dels estats part no contradigui les normes i els principis pertinents del dret internacional.

2. Article 19, apartat 2:

El Govern de la República Àrab d'Egipte declara que està obligat per l'article 19, apartat 2, del Conveni en la mesura que les forces militars de l'estat, en l'exercici de les seves funcions, no violin les normes i els principis del dret internacional."

El Salvador**Declaració:**

"... en relació amb l'article 20, apartat 1, la República del Salvador declara que no es considera obligada per l'apartat 2 d'aquest article perquè no reconeix la clàusula de competència obligatòria de la Cort Internacional de Justícia."

Espanya

29 de febrer del 2000

Declaració:

L'article 23 de la Llei orgànica del poder judicial (6/1985 de l'1 de juliol de 1985) considera el terrorisme com un delictes que ha de ser perseguit universalment i atribueix, en totes les circumstàncies, una competència internacional als tribunals espanyols; per tant, la disposició que conté l'article 6, apartat 2, del Conveni, es considera complerta sense necessitat d'establir una competència especial pel fet d'haver ratificat el Conveni.

Estats Units d'Amèrica

Reserva:

"a) de conformitat amb les disposicions de l'article 20, apartat 2, del Conveni, els Estats Units d'Amèrica declaren que no es consideren obligats per les disposicions de l'article 20, apartat 1, del Conveni; i,

b) els Estats Units d'Amèrica es reserven específicament el dret d'acceptar que en un cas particular se segueixi el procediment establert a l'article 20, apartat 1, del Conveni o qualsevol altre procediment d'arbitratge."

Declaracions:

"1) Exclusió de l'expressió "conflicte armat". Els Estats Units d'Amèrica entenen que l'expressió "conflicte armat" utilitzada a l'article 19, apartat 2, del Conveni, no inclou les tensions i els disturbis interns, com ara revoltes, actes de violència aïllats i esporàdics i altres actes de naturalesa similar.

2) Significat de l'expressió "dret humanitari internacional". Els Estats Units d'Amèrica entenen que l'expressió "dret humanitari internacional" que s'utilitza a l'article 19 del Conveni té en el fons el mateix significat que l'expressió "dret de la guerra".

3) Exclusió de les activitats de les forces militars. Els Estats Units d'Amèrica entenen que, d'acord amb l'article 19 i l'article 1, apartat 4, el Conveni no s'aplica a:

- a) les forces militars d'un estat en l'exercici de les seves funcions oficials;
- b) els civils que dirigeixen o organitzen activitats oficials de forces militars d'un estat; i,
- c) els civils que actuen en suport de les activitats oficials de les forces militars d'un estat, si aquests civils estan sota les ordres, el control i la responsabilitat oficials d'aquestes forces."

Estònia

Declaració:

"[...] de conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, la República d'Estònia declara que en virtut de la seva legislació interna, tindrà competència, de conformitat amb l'article 6, apartat 2,

en relació amb els delictes determinats a l'article 2."

Etiòpia

Reserva en virtut de l'article 20, apartat 2:

"El Govern de la República Federal Democràtica d'Etiòpia no es considera obligat per l'esmentada disposició del Conveni, segons la qual tota controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o l'aplicació del Conveni, ha de ser sotmesa, a petició d'un d'ells, a arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia i declara que tota controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació del Conveni només pot ser sotmesa a arbitratge o a la Cort si compta amb l'acord previ de totes les parts concernides."

Federació de Rússia

En el moment de la signatura:

Declaració:

La Federació de Rússia considera que les disposicions de l'article 12 del Conveni han d'aplicar-se de manera que es garanteixi l'obligació de respondre de la comissió dels delictes determinats pel Conveni, sense perjudici de l'efectivitat de la cooperació internacional en matèria d'extradició i cooperació judicial.

En el moment de la ratificació:

Declaracions:

"...

2) La Federació de Rússia interpreta que les disposicions de l'article 12 del Conveni han d'aplicar-se de manera que es garanteixi que ningú no pugui eludir les seves responsabilitats per la comissió de delictes que estiguin dins de l'àmbit del Conveni, i sense perjudici de l'obligació de la cooperació internacional en matèria d'extradició i cooperació judicial."

Índia

Reserva:

"De conformitat amb l'article 20, apartat 2, el Govern de la República de l'Índia declara que no es considera obligat per les disposicions de l'article 20, apartat 1, del Conveni."

Israel

Amb les declaracions següents:

El Govern de l'estat d'Israel interpreta l'expressió "forces armades d'un estat" que consta a l'article 1, apartat 4, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, en el sentit que inclou les forces de policia i de seguretat que intervenen de conformitat amb el dret intern de l'estat d'Israel.

...

El Govern israelià interpreta que l'expressió "dret humanitari internacional" que consta a l'article 19 del Conveni té en el fons el mateix significat que l'expressió "dret de la guerra" (jus in bello). El cos d'instruments que constitueix el dret de la guerra no inclou els Protocols addicionals als Convenis de Ginebra del 1977, dels quals l'estat d'Israel no és part.

El Govern israelià interpreta que l'article 1, apartat 4, i l'article 19, signifiquen que el Conveni no s'aplica als civils que dirigeixen o organitzen les activitats oficials de les forces armades d'un estat.

D'acord amb l'article 20, apartat 2, del Conveni, l'estat d'Israel declara que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article."

Malàisia

Declaracions:

1. El Govern malaisi considera que l'expressió "forces armades d'un estat", que figura a l'apartat 4 de l'article 1 del Conveni, és aplicable als contingents malaisis desplegats en el marc de les forces de les Nacions Unides. 2.... 3. El Govern malaisi considera que l'apartat 1 de l'article 8 del Conveni estableix que correspon a les autoritats competents el dret de decidir de no iniciar una demanda en el cas de delicte si el presumpte autor del delicte està sotmès a les lleis nacionals relatives a la seguretat i a la detenció preventiva. 4. a) De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni, el Govern de Malàisia declara que no es considera vinculat per l'apartat 1 d'aquest article; i b) El Govern malaisi es reserva el dret de decidir, cas per cas, si recorre o no al procediment d'arbitratge a què fa referència l'apartat 1 de l'article 20 del Conveni, o a qualsevol altre procediment d'arbitratge.

República Democràtica Popular de Laos

Reserva:

“De conformitat amb l'apartat 2, article 20, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, la República Democràtica Popular de Laos no és considerada obligada per les disposicions de l'apartat 1, article 20, d'aquest Conveni. La República Democràtica Popular de Laos declara que per sotmetre una controvèrsia relativa a la interpretació i l'aplicació d'aquest Conveni a arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia, és necessari l'acord de totes les parts en la controvèrsia.”

Moçambic

Declaració:

“[...] amb la declaració següent, de conformitat amb l'article 20, apartat 2:

“La República de Moçambic no es considera obligada per les disposicions de l'article 20, apartat 1, del Conveni.

En aquest sentit, la República de Moçambic declara que, en cada cas individual, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia.”

A més, la República de Moçambic declara que:

La República de Moçambic, de conformitat amb la seva Constitució i legislació interna, no pot extradir ciutadans de Moçambic.

Per tant, els ciutadans de Moçambic seran jutjats i condemnats pels tribunals nacionals.”

Myanmar

Reserva:

“El Govern de Myanmar, en haver examinat el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius declara que s'hi adhereix; però fa una reserva a l'article 20, apartat 1, i no es considera obligat per l'obligació que s'hi estableix.”

Països Baixos

Declaració:

“El Regne dels Països Baixos prop de l'Organització de les Nacions Unides entén que l'article 8, apartat 1, del Conveni

internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, reconeix el dret de les autoritats judicials competents de decidir de no processar una persona que presumptament ha comès un delicte, si, segons l'opinió d'aquestes autoritats, hi ha consideracions importants del dret processal que indiquen que no es pot fer un processament efectiu.”

Pakistan⁵

Declaració:

“El Govern de la República Islàmica del Pakistan declara que res en aquest Conveni no és aplicable a les lluites, inclosa la lluita armada, per a l'exercici del dret a l'autodeterminació, contra una ocupació o una dominació estrangera, de conformitat amb les normes del dret internacional. Aquesta interpretació és conforme a l'article 53 del Conveni de Viena de 1969 sobre el dret dels tractats, que estableix que tot acord o tractat que es trobi en conflicte amb una norma imperativa del dret internacional jus cogens és nul, i el dret a l'autodeterminació està reconegut internacionalment com a jus cogens.”

Portugal

En el moment de la signatura:

Declaració:

“Per a les finalitats de l'article 8, apartat 2, del Conveni, Portugal declara que l'extradició de nacionals portuguesos des del seu territori només s'autoritzarà si es compleixen, tal com disposa la Constitució de la República Portuguesa, les condicions següents:

a) en cas de terrorisme i crim organitzat;

b) per a la finalitat del processament penal i, en aquest cas, amb subjecció a la garantia atorgada per part de l'estat que requereix l'extradició que la persona pertinent serà lliurada a Portugal per complir-hi la pena o la sanció que li hagin estat imposades, llevat que aquesta persona declari expressament que s'hi oposa.

Per a l'execució d'una pena a Portugal cal complir els procediments esmentats en la declaració feta per Portugal al Conveni europeu sobre el trasllat de persones condemnades.”

Moldàvia

Declaracions:

“[...] amb les declaracions i la reserva següents:

1.....

2. Moldàvia declara que entén que les disposicions de l'article 12 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius han de ser interpretades de manera que es garanteixi obligatòriament la responsabilitat per la comissió de delictes que estiguin dins l'àmbit d'aplicació del Conveni, sense perjudici de l'efectivitat de la cooperació internacional pel que fa a les qüestions d'extradició i cooperació judicial.

3. En virtut de l'article 20, apartat 2, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, Moldàvia declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article.”

Sudan

Declaració relativa a l'article 19, apartat 2:

Aquest apartat no crea cap obligació nova per al Govern de la República de Sudan. No afecta ni disminueix la responsabilitat de la República de Sudan de mantenir per tots els mitjans legítims l'ordre públic, restablir-lo al país o defensar la seva unitat nacional o integritat territorial.

Aquest apartat no afecta el principi de no ingerència, directa o indirecta, en els afers interns dels estats, tal com s'enuncia a la Carta de les Nacions Unides i les disposicions connexes del dret internacional.

Reserva a l'article 20, apartat 1:

La República de Sudan no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article 20, de conformitat amb l'apartat 2 del mateix article.

Turquia

En el moment de la signatura:

Declaracions:

“La República de Turquia declara que els articles 9 i 12 no han d'interpretar-se de manera que els autors dels delictes a què fa referència no siguin jutjats ni pro-

cessats. A més, la cooperació judicial i l'extradició són dos conceptes diferents i les condicions que s'apliquen al refús d'una demanda d'extradició no han de ser vàlides per a la cooperació judicial.

La República de Turquia declara que entén que l'expressió "dret humanitari internacional" esmentada a l'article 19 del Conveni per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius ha d'interpretar-se de manera que comprengui les normes internacionals pertinents, amb exclusió de les disposicions dels Protocols addicionals als Convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, dels quals Turquia no n'és part. La primera part del segon apartat de l'article esmentat no ha d'interpretar-se en el sentit que confereix un estatus diferent a les forces armades i a d'altres grups diferents de les forces armades d'un estat tal com s'entén segons les normes i la pràctica del dret internacional actual ni, per tant, crea obligacions noves per a Turquia.

Reserva:

En virtut de l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, la República de Turquia declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 20 d'aquest Conveni."

En el moment de la ratificació:

"Amb les reserves esmentades...[:]

1) La República de Turquia declara que els articles 9 i 12 no han d'interpretar-se de manera que els autors dels delictes determinats no siguin jutjats ni processats.

2) La República de Turquia declara que segons ella l'expressió "dret humanitari internacional" esmentada a l'article 19 del Conveni per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, ha d'interpretar-se de manera que comprengui les normes internacionals pertinents, amb exclusió de les disposicions dels protocols addicionals dels Convenis de Ginebra del 12 d'agost del 1949, dels quals Turquia no n'és part. La primera part del segon apartat d'aquest article no ha d'interpretar-se que confereix un estatus diferent a les forces armades i a d'altres grups diferents de les forces armades d'un estat tal com s'entén segons

les normes i la pràctica del dret internacional i, per tant, no crea noves obligacions per a Turquia.

3) En virtut de l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, la República de Turquia declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 20 del Conveni citat."

Ucraïna

Reserva:

Les disposicions de l'article 19, apartat 2, no impedeixen que Ucraïna exerceixi la seva competència sobre els membres de les forces militars ni que intenti perseguir-los si cometen actes il·legals. El Conveni s'aplica en la mesura que aquestes activitats no estiguin regides per altres normes del dret internacional.

Veneçuela

Reserva:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, la República Bolivariana de Veneçuela formula una reserva expressa que afecta a les disposicions establertes en l'apartat 1 de l'article esmentat. En conseqüència no és considerada sotmesa a l'arbitratge com a mitjà d'arranjament de controvèrsies i no reconeix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Xina

Reserva:

"[...]. La Xina s'adhereix al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997, i declara que no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article 20 del Conveni."

Objeccions

(Llevat que s'indiqui el contrari, les declaracions i reserves s'han fet en el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió.)

Alemanya

23 d'abril del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

"El Govern de la República Federal d'Alemanya ha examinat la "declaració" feta al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan en el moment de la seva adhesió al Conveni.

El Govern de la República Federal d'Alemanya considera que la declaració feta pel Pakistan constitueix, de fet, una reserva que intenta limitar l'abast del Conveni de manera unilateral. La considera, per tant, contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, que és la repressió dels atemptats terroristes amb explosius independentment d'on tinguin lloc i de qui els cometin.

La declaració, a més, és contrària als termes de l'article 5 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni, en particular quan són intencionats o estan calculats per provocar un estat de terror en la població, en un grup de persones o en persones particulars, no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

Per tant, el Govern de la República Federal d'Alemanya s'oposa a l'esmentada reserva formulada pel Govern del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i el Pakistan."

Austràlia

25 de juliol del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

El Govern d'Austràlia ha examinat la declaració feta pel Govern del Pakistan en el moment de la seva adhesió al Conveni per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius de 1997. El Govern d'Austràlia considera que la declaració feta pel Pakistan és una reserva

que intenta limitar l'abast del Conveni de manera unilateral, la qual cosa és contrària al seu objecte i finalitat, que és la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, independentment d'on tinguin lloc i de qui els cometi.

El Govern d'Austràlia considera, a més, que la declaració és contrària als termes de l'article 5 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni, en particular quan són intencionats o estan calculats per provocar un estat de terror en la població, en un grup de persones o en persones particulars, no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern d'Austràlia recorda que, de conformitat amb l'article 19, lletra c del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot permetre una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern d'Austràlia s'oposa a la reserva esmentada feta pel Govern del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius. No obstant això, aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre Austràlia i Pakistan.

Austria

14 d'abril del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

"El Govern d'Àustria ha examinat la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan en el moment de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern d'Àustria considera que la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan és, de fet, una reserva que intenta limitar l'abast del Conveni de manera unilateral i que, per tant, és contrària al seu objecte i finalitat, que és la repressió dels atemptats terro-

ristes amb explosius, independentment d'on tinguin lloc i de qui els cometi.

La declaració és, a més, contrària a les disposicions de l'article 5 del Conveni, que obliga tot estat part a adoptar "les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern d'Àustria recorda que segons el dret internacional consuetudinari, codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permet una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat dels tractats.

És en l'interès comú dels estats que els tractats dels quals han decidit ser part, siguin respectats, quant al seu objecte i finalitat, per totes les parts i que els estats estiguin disposats a dur a terme els canvis legislatius que siguin necessaris per complir les seves obligacions en virtut dels tractats.

El Govern d'Àustria, per tant, s'oposa a la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre Àustria i la República Islàmica del Pakistan."

Canada

18 de juliol del 2003

En relació amb la declaració formulada pel Pakistan en el moment de l'adhesió.

"El Govern del Canadà ha examinat la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió al Conveni internacional de 1997 per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius i considera que aquesta declaració constitueix, de fet, una reserva que intenta limitar l'abast del Conveni de manera unilateral i que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, que és la repressió dels atemptats terroristes amb explosius,

independentment d'on tinguin lloc i de qui els cometi.

El Govern del Canadà considera que la declaració és, a més, contrària als termes de l'article 5 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni, no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern del Canadà considera que la declaració esmentada constitueix una reserva que és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni internacional de 1997 per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern del Canadà recorda que segons l'article 19, lletra c, del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot fer una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És en l'interès comú dels estats que els tractats dels quals han decidit ser part siguin respectats, quant al seu objecte i finalitat, per totes les parts i que els estats estiguin disposats a dur a terme els canvis legislatius que siguin necessaris per complir les seves obligacions en virtut dels tractats.

El Govern del Canadà, per tant, s'oposa a la reserva esmentada feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan en relació amb el Conveni internacional de 1997 per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre el Canadà i el Pakistan."

Dinamarca

18 de març del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

"El Govern del Regne de Dinamarca considera que la declaració feta pel Pakistan constitueix, de fet, una reserva que intenta limitar l'àmbit del Conveni de manera unilateral i, per tant, és con-

trària al seu objecte i finalitat, que és la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, independentment d'on tinguin lloc i de qui els cometi.

La declaració, a més, és contrària als termes de l'article 5 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, en la legislació interna, mesures per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni [...] no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern del Regne de Dinamarca recorda que, segons l'article 19, lletra c, del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permet cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És en l'interès comú dels estats que totes les parts respectin l'objecte i la finalitat dels tractats en els quals han decidit ser part i que els estats estiguin disposats a fer les modificacions necessàries en la seva legislació per tal de complir les seves obligacions en virtut dels tractats.

El Govern del Regne de Dinamarca, per tant, s'oposa a la reserva esmentada del Govern del Pakistan en relació amb el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne de Dinamarca i el Pakistan."

Espanya

23 de gener del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

"El Govern del Regne d'Espanya ha examinat la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan sobre el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius (Nova York, 15 de desembre del 1997), en el moment de la ratificació d'aquest Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya considera aquesta declaració com una reserva, l'objectiu de la qual és limitar

unilateralment l'àmbit d'aplicació del Conveni i això és contrari al seu objecte, és a dir, la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, independentment de qui en siguin els autors i d'on s'hagin comès.

En particular, la declaració del Govern de la República Islàmica del Pakistan contradiu el contingut de l'article 5 del Conveni, que obliga tot estat part a adoptar "les mesures que siguin necessàries incloent-hi, si escau, en la legislació interna, mesures per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni [...] no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern del Regne d'Espanya assenyala que, d'acord amb el dret internacional consuetudinari, codificat al Conveni de Viena del 1969 sobre el dret dels tractats, no es permeten les reserves que són contràries a l'objecte dels tractats. Conseqüentment, el Govern del Regne d'Espanya s'oposa a la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni esmentat entre el Regne d'Espanya i la República Islàmica del Pakistan.

Estats Units d'Amèrica

5 de juny del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

"El Govern dels Estats Units d'Amèrica, després d'haver analitzat atentament la qüestió, estima que la declaració del Pakistan és una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni. Aquesta declaració és contrària a la finalitat i l'objecte del Conveni, és a dir, a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, independentment d'on es cometin i de qui en siguin els autors.

El Govern dels Estats Units considera igualment que aquesta declaració és contrària a l'article 5 del Conveni, que estableix: "Cada estat part adopta les me-

asures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat."

El Govern dels Estats Units assenyala que segons els principis establerts del dret internacional dels tractats, codificats a la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permet una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del tractat.

El Govern dels Estats Units, per tant, s'oposa a la declaració feta pel Govern del Pakistan en el moment d'adherir-se al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius. Aquesta objecció no és, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre els Estats Units i el Pakistan.

Finlàndia

17 de juny del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

"El Govern de Finlàndia ha analitzat atentament el contingut de la declaració interpretativa feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan relativa al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern de Finlàndia opina que la declaració equival a una reserva ja que té la finalitat de limitar unilateralment l'abast del Conveni. Considera, a més, que és contrària a l'objecte i la finalitat d'aquest instrument, és a dir, la repressió dels atemptats terroristes independentment d'on es cometin i de qui en siguin els autors.

A més, la declaració és contrària a l'article 5 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a adoptar "les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals de l'àmbit del Conveni no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política

ca, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat”.

El Govern de Finlàndia recorda que en virtut del dret internacional consuetudinari codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permet una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del tractat.

És en l'interès comú dels estats que els tractats en els quals han decidit ser part siguin respectats pel que fa al seu objecte i finalitat i que totes les parts estiguin disposades a aportar a la seva legislació les modificacions que siguin necessàries per poder complir les obligacions que han contret en virtut d'aquests instruments.

El Govern de Finlàndia, per tant, s'oposa a la declaració interpretativa del Govern de la República Islàmica del Pakistan relativa al Conveni.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre la República Islàmica del Pakistan i Finlàndia. Aquest, per tant, entrarà en vigor entre els dos estats sense que la República Islàmica del Pakistan pugui invocar la seva declaració.

França

3 de febrer del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

“El Govern de la República Francesa ha analitzat la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan, en ratificar el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius del 15 de desembre de 1997, en virtut de la qual ”res en aquest Conveni no és aplicable a les lluites, inclosa la lluita armada, per a l'exercici del dret a l'autodeterminació, contra una ocupació o una dominació estrangera, de conformitat amb les normes del dret internacional”. L'objectiu del Conveni és reprimir tots els atemptats terroristes amb explosius, i l'article 5 precisa que “cada estat part adopta les mesures que siguin necessàries [...] per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni [...] no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de

naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat”. El Govern de la República Francesa considera que la declaració esmentada anteriorment constitueix una reserva, a la qual emet una objecció.”

Índia

3 d'abril del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

“El Govern de la República de l'Índia ha analitzat la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan en el moment de l'adhesió al Conveni internacional de 1997 per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern de la República de l'Índia considera que la declaració feta pel Pakistan equival, de fet, a una reserva destinada a limitar unilateralment l'àmbit del Conveni i, per tant, és contrària al seu objecte i finalitat, que és la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, independentment de qui en sigui l'autor i del lloc on es cometin.

El Govern de l'Índia considera, a més, que aquesta declaració és contrària als termes de l'article 5 del Conveni, d'acord amb el qual els estats part es comprometen a “adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, en la legislació interna, mesures per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni [...] no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat.”

El Govern de l'Índia considera que la declaració esmentada constitueix una reserva que és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern de l'Índia recorda a més que, segons l'article 19, lletra c, del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot acceptar cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de l'Índia, per tant, s'oposa a la reserva esmentada formulada pel Govern del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre l'Índia i el Pakistan.”

Israel

28 de maig del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

“La Missió Permanent de l'estat d'Israel a les Nacions Unides saluda el secretari general de les Nacions Unides i té l'honor de referir-se a la declaració del Pakistan en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius de 1997.

El Govern de l'estat d'Israel considera que la declaració és, de fet, una reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni, tal com estan formulats a l'article 5 d'aquest Conveni.

El Govern de l'estat d'Israel recorda que de conformitat amb l'article 19, lletra c del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permet una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Per tant, el Govern de l'estat d'Israel emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern pakistanès.”

Itàlia

3 de juny del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

El Govern italià té l'honor de comunicar l'objecció següent:

El Govern italià ha examinat la “declaració” feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan en el moment d'adherir-se al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern italià considera que la declaració feta pel Pakistan és, de fet, una reserva destinada a limitar unilateralment l'àmbit d'aplicació del Conveni i, per tant, és contrària a l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni, que és la repressió

dels atemptats terroristes independentment d'on es cometin i de qui en siguin els autors.

La declaració és, a més, contrària a les disposicions de l'article 5 del Conveni, segons el qual cada estat part "adopta les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni, en particular quan són intencionats o estan calculats per provocar un estat de terror en la població, en un grup de persones o en persones particulars, no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern italià emet, per tant, una objecció a la reserva abans esmentada feta pel Govern del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre Itàlia i el Pakistan.

Japó

4 d'agost del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

"[...] La Missió Permanent del Japó té l'honor de fer la declaració següent en nom del Govern del Japó:

En dipositar el seu instrument d'adhesió, el Govern de la República Islàmica del Pakistan ha fet una declaració que diu el següent:

"El Govern de la República Islàmica del Pakistan declara que res en aquest Conveni no és aplicable a les lluites, inclosa la lluita armada, per a l'exercici del dret a l'autodeterminació, contra una ocupació o una dominació estrangera, de conformitat amb les normes del dret internacional. Aquesta interpretació és conforme a l'article 53 del Conveni de Viena del 1969 sobre el dret dels tractats, que estableix que tot acord o tractat que es trobi en conflicte amb una norma imperativa del dret internacional jus cogens és nul, i el dret a l'autodeterminació

està reconegut internacionalment com a jus cogens."

El Govern japonès crida l'atenció sobre les disposicions de l'article 5 del Conveni segons el qual cada estat part "adopta les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni, en particular quan són intencionats o estan calculats per provocar un estat de terror en la població, en un grup de persones o en persones particulars, no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern del Japó considera que la declaració feta per la República Islàmica del Pakistan sembla excloure de l'aplicació del Conveni les lluites, incloent-hi la lluita armada, per a l'exercici del dret a l'autodeterminació, contra una ocupació o una dominació estrangera, i considera que aquesta declaració equival a una reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. En conseqüència, el Govern japonès emet una objecció a aquesta reserva formulada per la República Islàmica del Pakistan.

Noruega

5 de setembre del 2003

Atesa la declaració formulada pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

El Govern noruec ha examinat la declaració feta pel Govern pakistanès amb motiu de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern noruec considera aquesta declaració com una reserva que pretén limitar unilateralment el camp d'aplicació del Conveni i que és, doncs, contrària al seu objecte i a la seva finalitat, és a dir, la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, independentment del lloc on es cometin i de qui en siguin els autors.

A més, aquesta declaració és contrària a allò que disposa l'article 5 del Conveni, segons el qual tot estat part es compromet a adoptar les mesures que siguin ne-

cessàries per garantir que els actes criminals a què es refereix el Conveni no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar i que siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat.

El Govern noruec recorda que, segons el dret internacional consuetudinari, no es permeten les reserves contràries a l'objecte i a la finalitat del Conveni.

Per consegüent, emet una objecció contra la declaració feta pel Govern pakistanès respecte del Conveni. Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni esmentat entre Noruega i el Pakistan.

Nova Zelanda

12 d'agost del 2003

En relació amb la declaració formulada pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

El Govern de Nova Zelanda ha analitzat atentament la declaració feta pel Govern del Pakistan en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius de 1997.

El Govern de Nova Zelanda considera que la declaració feta pel Pakistan és una reserva destinada a limitar unilateralment l'àmbit d'aplicació del Conveni i, per tant, és contrària al seu objecte i finalitat, que és la repressió dels atemptats terroristes independentment d'on es cometin i de qui en siguin els autors.

El Govern de Nova Zelanda considera, a més, que la declaració és contrària a les disposicions de l'article 5 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern de Nova Zelanda recorda que, de conformitat amb l'article 19, lletra c del Conveni de Viena sobre el dret

dels tractats, no es permet cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de Nova Zelanda, per tant, emet una objecció a la reserva formulada pel Govern del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius de 1997. Aquesta objecció, però, no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre Nova Zelanda i el Pakistan.

Països Baixos

20 de febrer del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

“El Govern del Regne dels Països Baixos ha analitzat la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern del Regne dels Països Baixos considera que la declaració feta pel Pakistan és, de fet, una reserva que vol limitar unilateralment l'àmbit del Conveni i, per tant, és contrària al seu objecte i finalitat, que és la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, independentment del lloc on es cometin i de qui en siguin els autors.

La declaració, a més, és contrària als termes de l'article 5 del Conveni, en virtut del qual els estats part es comprometen a “adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, en la legislació interna, mesures per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat”.

El Govern del Regne dels Països Baixos recorda que, segons l'article 19, lletra c, del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot acceptar cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És en l'interès comú dels estats que els tractats dels quals han decidit ser part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i finalitat, per totes les parts i que els es-

tats estiguin disposats a fer els canvis legislatius necessaris per complir les seves obligacions en virtut dels tractats.

El Govern del Regne dels Països Baixos, per tant, s'oposa a la reserva formulada pel Govern del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i el Pakistan.”

Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord

28 de març del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

“El Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha examinat la declaració feta pel Govern del Pakistan en el moment de l'adhesió al Conveni internacional de 1997 per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius. El Govern del Regne Unit considera que la declaració feta pel Pakistan és una reserva que vol limitar unilateralment l'àmbit del Conveni i que és contrària al seu objecte i finalitat, és a dir, la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, independentment d'on es cometin i de qui en siguin els autors.

El Govern del Regne Unit considera, a més, que la declaració és contrària a les disposicions de l'article 5 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a “adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per assegurar que els actes criminals considerats per aquest Conveni [...] no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat”.

El Govern del Regne Unit recorda que, segons l'article 19, lletra c, del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot acceptar cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern del Regne Unit, per tant, emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió

dels atemptats terroristes amb explosius. No obstant això, aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne Unit i el Pakistan.”

Suècia

3 de juny del 2003

En relació amb la reserva formulada per Turquia en el moment de la ratificació:

El Govern de Suècia ha examinat la reserva formulada en relació amb l'article 19 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius feta per Turquia, amb la qual s'intenten excloure els Protocols addicionals als Convenis de Ginebra sobre el dret humanitari internacional. El Govern suec considera que la majoria de les disposicions d'aquests protocols addicionals constitueixen dret internacional consuetudinari al qual Turquia està obligada.

Per tant, a falta d'altres aclariments, Suècia emet una objecció a aquesta reserva de Turquia en relació amb el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre Turquia i Suècia. El Conveni s'aplicarà en la seva totalitat entre els dos estats, sense que Turquia es beneficiï de la reserva que ha formulat.

4 de juny del 2003

En relació amb la declaració feta pel Pakistan en el moment de l'adhesió:

El Govern de Suècia ha examinat la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan en el moment de l'adhesió del Pakistan al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

El Govern de Suècia recorda que el nom donat a una declaració que anul·la o modifica l'efecte jurídic de certes disposicions d'un tractat no és determinant pel que fa al caràcter de reserva a aquest tractat. Considera que la declaració feta pel Pakistan en relació amb el Conveni constitueix, de fet, una reserva.

El Govern de Suècia recorda que, d'aquesta manera, el Conveni es troba subordinat a una reserva general que no

precisa de manera clara l'abast de la derogació del Conveni i planteja el dubte del compromís del Pakistan amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

A més, la declaració és contrària als termes de l'article 5 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per assegurar que els actes criminals considerats per aquest Conveni [...] no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern de Suècia vol recordar que, segons el dret internacional consuetudinari, codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permeten les reserves que són contràries a l'objecte i la finalitat dels tractats.

És en l'interès comú de tots els estats que els tractats en els quals han decidit ser part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i finalitat, per totes les parts i que els estats acceptin d'aportar les modificacions legislatives necessàries per complir les seves obligacions en virtut dels tractats.

En conseqüència, el Govern de Suècia fa objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Islàmica del Pakistan en relació amb el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

Aquesta objecció no posa cap obstacle a l'entrada en vigor del Conveni entre el Pakistan i Suècia. Entrarà en vigor en la seva integritat entre els dos estats, sense que el Pakistan es beneficiï de la seva reserva.

Notificacions en relació amb l'article 6, apartat 3

(Si no hi ha cap indicació que predeixi el text, les declaracions i reserves s'han fet en el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió.)

Austràlia

18 d'octubre del 2002

"[...] de conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, Austràlia ha deci-

dit d'establir la seva competència en totes les circumstàncies esmentades a l'article 6, apartat 2, i ha establert aquesta competència en la seva legislació interna, amb efecte a partir del 8 de setembre del 2002."

Bolívia

"[...] de conformitat amb les disposicions de l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, la República de Bolívia declara que estableix la seva competència de conformitat amb la seva legislació interna respecte dels delictes comesos en les situacions i les condicions determinades a l'article 6, apartat 2, del Conveni."

Brasil

"[...] la República Federativa del Brasil declara que, de conformitat amb les disposicions de l'article 6, apartat 3, d'aquest Conveni, exercirà la seva competència sobre els delictes en el sentit de l'article 2, en els casos determinats a l'article 6, apartat 2, lletres a, b i e del Conveni."

Dinamarca

"De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, Dinamarca proporciona la informació següent sobre la competència danesa en matèria penal:

Les normes que regeixen la competència de Dinamarca en matèria penal estan establertes als articles 6 al 12 del Codi penal danès. Les disposicions tenen la redacció següent:

Article 6

Els actes comesos:

- 1) dins del territori de l'estat danès, o
- 2) a bord d'una nau o aeronau danesa, que es trobi fora d'un territori que, en dret internacional, pertany a algun estat, o
- 3) a bord d'una nau o aeronau danesa, que es trobi en un territori que, en dret internacional, pertany a un estat estranger, si és comès per persones empleades a la nau o a l'aeronau o per passatgers que hi viatgen a bord, estan subjectes a la competència penal de Dinamarca.

Article 7

1) Els actes comesos fora del territori de l'estat danès per un nacional danès o una persona resident a l'estat danès també estan subjectes a la competència penal danesa en les circumstàncies següents:

- a) Quan l'acte s'ha comès fora d'un territori que, en dret internacional, pertany a algun estat, quan aquests actes són castigats amb una pena superior a quatre mesos de presó.
- b) Quan l'acte s'ha comès dins del territori d'un estat estranger, sempre que sigui castigat per la llei en vigor en aquest territori.

2) Les disposicions de l'apartat 1 de més amunt s'apliquen de forma similar als actes comesos per una persona nacional o resident de Finlàndia, Islàndia, Noruega o Suècia i que es trobi a Dinamarca.

Article 8

Els actes següents comesos fora del territori de l'estat danès també s'inclouen dins de la competència penal danesa, independentment de la nacionalitat de l'autor:

1) Els actes que atemptin contra la independència, la seguretat, la Constitució o les autoritats públiques de l'estat danès, les funcions oficials envers l'estat o altres interessos similars la protecció jurídica dels quals suposa un lligam personal amb l'estat danès.

2) Els actes que constitueixen una violació d'una obligació que l'autor està obligat a complir per llei a l'estranger o que impedeixen l'exercici d'una funció oficial que l'incumbeix en relació amb una nau o aeronau danesa.

3) Els actes comesos fora d'un territori que, en dret internacional, pertany a algun estat, contra un nacional danès o una persona resident a l'estat danès, sempre que aquests actes siguin castigats amb una pena superior a quatre mesos de presó.

4) Els actes que es troben a les disposicions de l'article 183a d'aquesta Llei. El Ministeri Fiscal també pot incloure les infraccions als articles 237 i 244-248 d'aquesta Llei, quan han estat comesos

juntament amb la violació de l'article 183a.

5) Els actes coberts per un conveni internacional segons el qual Dinamarca té l'obligació d'iniciar un procediment judicial.

6) Quan el trasllat de la persona acusada en un altre país on està sent processada és refusat, i quan l'acte, si s'ha comès dins d'un territori que, en dret internacional, pertany a un estat estranger, és punible de conformitat amb la llei d'aquell estat, i sempre que en el dret danès l'acte es castigui amb una pena superior a un any de presó.

Article 9

Quan el caràcter punible d'un acte està determinat o influït per una conseqüència efectiva o intencionada, l'acte també es considera que ha estat comès si la conseqüència ha tingut efecte o la seva realització ha estat intencionada.

Article 10

1) Quan el processament es duu a terme a Dinamarca de conformitat amb les disposicions anteriors, la determinació de la sanció o qualsevol altra conseqüència jurídica de l'acte es fa en virtut del dret danès.

2) En les circumstàncies esmentades a l'article 7 d'aquesta Llei, si l'acte s'ha comès dins d'un territori que, en dret internacional, pertany a un estat estranger, la pena no pot ser més severa que l'establerta per la Llei d'aquell estat.

Article 10a

1) Una persona que ha estat condemnada per una jurisdicció penal a l'estat on s'ha comès l'acte, o que ha estat objecte d'una sentència que està coberta pel Conveni europeu sobre la validesa internacional dels judicis penals, o per la Llei que regeix el trasllat dels procediments judicials a un altre país, no pot ser jutjada pel mateix acte a Dinamarca si:

- a) aquesta persona és absolta definitivament;
- b) la pena imposada s'ha complert, s'està complint o ha estat reduïda de conformitat amb la llei de l'estat on s'estableix la jurisdicció;
- c) la persona és condemnada, però no se li imposa cap pena.

2) Les disposicions contingudes a l'apartat 1 anterior no s'apliquen a:

- a) els actes establerts a l'article 6, apartat 1, d'aquesta Llei;
- b) als actes esmentats a l'article 8, apartat 1 a anterior, llevat que el processament a l'estat on s'estableix la jurisdicció s'hagi iniciat a demanda del Ministeri Fiscal danès.

Article 10b

Quan una persona és processada i ja se li ha imposat una pena pel mateix acte en un altre país, la pena imposada a Dinamarca es reduirà en la mesura que hagi complert la pena imposada a l'estranger.

Article 11

Si un nacional danès o una persona resident a Dinamarca ha estat castigada en un país estranger per un acte que, de conformitat amb la llei danesa, pot implicar la pèrdua o la privació d'un càrrec o professió o qualsevol altre dret, aquesta privació pot ser reclamada a la justícia a Dinamarca.

Article 12

L'aplicació de les disposicions dels articles 6 al 8 d'aquesta Llei està subjecta a les normes aplicables del dret internacional."

El Salvador

En relació amb l'article 6, apartat 3, el Govern de la República del Salvador comunica que estableix la seva competència de conformitat amb la seva legislació nacional sobre els delictes comesos en les circumstàncies i sota les condicions indicades a l'apartat 2 de l'article 6 d'aquest Conveni.

Federació de Rússia

"La Federació de Rússia declara que de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 6 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius (en endavant, el Conveni) ha establert la seva competència sobre els delictes determinats a l'article 2 del Conveni en els casos esmentats als apartats 1 i 2 de l'article 6 del Conveni."

Finlàndia

"De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb

explosius, la República de Finlàndia estableix la seva competència sobre els delictes esmentats a l'article 2, en tots els casos determinats a l'article 6, apartats 1, 2 i 4."

Hongria

"El Govern de la República d'Hongria declara que, en relació amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, la República d'Hongria, de conformitat amb el seu Codi penal, té competència sobre els delictes esmentats a l'article 2 del Conveni en els casos establerts a l'article 6, apartats 1 i 2 del Conveni."

Islàndia

"De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, Islàndia declara que ha establert la seva competència sobre els delictes esmentats a l'article 2 del Conveni, en tots els casos determinats a l'article 6, apartat 2 del Conveni."

Israel

"De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, el Govern de l'estat d'Israel notifica al secretari general de les Nacions Unides que ha establert la seva competència sobre els delictes esmentats a l'article 2, en tots els casos especificats a l'article 6, apartat 2."

Letònia

"De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, obert a la signatura a Nova York el 12 de gener de 1998, la República de Letònia declara que ha establert la seva competència en tots els casos esmentats a l'apartat 2 d'aquest article."

Malàisia

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 6 del Conveni, el Govern malaisi declara haver establert la seva competència pel que fa als delictes a què fa referència l'article 2 del Conveni, en tots els casos als quals fan referència els apartats 1 i 2 de l'article 6, en virtut de la seva legislació interna.

Mèxic

24 de febrer del 2003

"[...] de conformitat amb les disposicions de l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, Mèxic ha establert la seva competència sobre els delictes definits al Conveni en els casos següents:

- a) Si el delicte ha estat comès contra un nacional mexicà en el territori d'un altre estat part, si l'acusat es troba a Mèxic i no ha estat jutjat al país on es va cometre el delicte. Quan es tracta d'un delicte definit al Conveni, però comès en el territori d'un estat que no n'és part, l'acte corresponent ha de constituir un delicte en virtut del dret intern d'aquest estat (art. 6, apartat 2, lletra a).
- b) Si el delicte s'ha comès en locals diplomàtics o consulars mexicans (article 6, apartat 2, lletra b).
- c) Si el delicte s'ha comès a l'estranger, però afecta o pretén tenir efectes en el territori nacional (article 6, apartat 2, lletra d)."

Mònaco

El Principat declara que, de conformitat amb les disposicions de l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, estableix la seva competència sobre els actes reconeguts com a delictes en el sentit de l'article 2 del Conveni, en els casos especificats a l'article 6, apartats 1 i 2, del Conveni.

Portugal

16 de gener del 2002

"D'acord amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, Portugal declara que de conformitat amb l'article 5, apartat 1, lletra a del seu Codi penal, els tribunals portuguesos són competents per jutjar els actes de terrorisme i els delictes comesos per organitzacions terroristes, definits respectivament als articles 300 i 301 del Codi penal esmentat, sigui on sigui que s'hagin comès i, per tant, cobreix, pel que fa a aquests actes i delictes, els casos enunciat a l'article 6, apartat 2, del Conveni."

Moldàvia

"De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, Moldàvia estableix la seva competència sobre els delictes esmentats a l'article 2, en els casos determinats a l'article 6, apartats 1 i 2."

Sudan

La República de Sudan declara que ha establert la seva competència sobre els delictes esmentats a l'article 2 del Conveni de conformitat amb les situacions i les condicions estipulades a l'article 6, apartat 2.

Suècia

5 de novembre del 2002

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, Suècia proporciona la informació següent sobre la seva competència en matèria penal. Les normes sobre la competència en matèria penal estan establertes a l'article 5 del capítol 2 del Codi penal suec. Les disposicions tenen la redacció següent:

Article 1

Els delictes comesos en aquest Regne han de ser jutjats per un tribunal suec, de conformitat amb la llei sueca. El mateix s'aplica quan no està determinat amb certesa on s'ha comès el delicte, però hi ha motius per assumir que s'ha comès dins del Regne.

Article 2

Els delictes comesos fora del Regne han de ser jutjats per un tribunal suec, de conformitat amb el dret suec, quan aquest delicte ha estat comès:

1. Per un ciutadà suec o un estranger domiciliat a Suècia.
2. Per un estranger no domiciliat a Suècia que, després d'haver comès el delicte, ha esdevingut ciutadà suec, ha establert el seu domicili a Suècia o és un ciutadà danès, finlandès, islandès o noruec i es troba al Regne.
3. Per qualsevol altra persona estrangera que es trobi al Regne i, d'acord amb la llei sueca, el delicte pugui ser castigat amb una pena de presó superior a sis mesos.

L'apartat 1 no s'aplica si l'acte no està subjecte a responsabilitat penal de l'autor, d'acord amb la llei del lloc on hagi estat comès, o si es va cometre dins d'una zona que no pertany a cap estat, i de conformitat amb la llei sueca, la pena pel delicte no és més severa que una multa.

En els casos esmentats en aquest article, no es pot imposar una sanció que sigui més severa que la pena més greu prevista per al delicte, de conformitat amb la llei del lloc on s'ha comès.

Article 3

En els casos diferents dels esmentats a l'article 2, els delictes comesos fora del Regne han de ser jutjats per un tribunal suec, de conformitat amb la llei sueca si:

1. El delicte ha estat comès a bord d'una nau o aeronau sueca, o pel comandant o per un membre de la tripulació d'una nau o una aeronau sueca en l'exercici de les seves funcions.
2. El delicte ha estat comès per un membre de les forces armades en una zona on hi ha un destacament d'aquestes forces, o per una altra persona en aquesta zona si el destacament s'hi trobava per un propòsit diferent del d'un exercici.
3. El delicte ha estat comès per una persona membre d'un contingent de les forces armades sueques a l'estranger en l'exercici de les seves funcions fora del Regne.
- 3a. El delicte ha estat comès en l'exercici de les seves funcions fora del Regne per un policia, un duaner o un guardacostes, que compleix una missió no limitada en virtut d'un acord internacional que Suècia hagi ratificat.
4. El delicte ha estat comès contra la nació sueca, una autoritat municipal o una altra assemblea sueca, o contra una institució pública sueca.
5. El delicte ha estat comès en una zona que no pertany a cap estat i anava dirigit contra un ciutadà suec, una associació o una institució privada sueca, o contra una persona estrangera domiciliada a Suècia.
6. El delicte és el desviament d'un avió, un acte de sabotatge contra una nau, una aeronau o un aeroport, la falsificació de moneda, la temptativa de cometre un d'aquests delictes, un delicte

segons el dret internacional, el tràfic il·legal d'armes químiques, el tràfic il·legal de mines o una declaració falsa o negligent davant d'un tribunal internacional.

7. La sanció menys severa establerta per al delictes per la llei sueca és una pena de privació de llibertat d'almenys quatre anys.

Article 3a

A més dels casos descrits als articles 1 al 3, els delictes han de ser jutjats d'acord amb la llei sueca per un tribunal suec, de conformitat amb les disposicions de la Llei sobre la cooperació internacional en matèria penal.

Article 4

Un delictes es considera que ha estat comès en el lloc on l'acte criminal ha estat perpetrat i el delictes ha estat acomplert, o en el cas de temptativa, en el lloc on el delictes intencionat hauria estat acomplert.

Article 5

El processament per un delictes comès dins del Regne a bord d'una nau o una aeronau estrangera per una persona estrangera que n'era el comandant o un membre de la tripulació o un passatger, contra una altra persona estrangera o un interès estranger, no pot iniciar-se sense l'autorització del Govern o d'una persona designada per aquest.

El processament per un delictes comès fora del Regne només pot iniciar-se amb l'autorització establerta a l'apartat precedent. No obstant això, el processament pot ser iniciat sense aquesta autorització si el delictes consisteix en una declaració falsa o negligent davant un tribunal internacional o si el delictes ha estat comès:

1. A bord d'una nau o una aeronau sueca, pel comandant o un membre de la tripulació en l'exercici de les seves funcions.

2. Per un membre de les forces armades en una zona on es troba un destacament d'aquestes forces.

3. Per un membre d'un contingent de les forces armades sueques a l'estranger, en l'exercici de les seves funcions fora del Regne.

4. Per un policia, un duaner o un guardacostes, que compleix una missió no limitada en virtut d'un acord internacional que Suècia hagi ratificat, en l'exercici de les seves funcions fora del Regne.

5. A Dinamarca, Finlàndia, Islàndia o Noruega o a bord d'una nau o una aeronau en el trànsit regular entre llocs situats a Suècia o un d'aquests països.

6. Per un ciutadà suec, danès, finlandès, islandès o noruec, contra un interès suec.

Suïssa

"De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 6 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, Suïssa estableix la seva competència sobre els delictes a què fa referència l'article 2 en tots els casos estipulats per l'apartat 2 de l'article 6."

Ucraïna

21 de maig del 2002

"Ucraïna estableix la seva competència sobre els delictes determinats a l'article 2 del Conveni en els casos esmentats a l'apartat 2, article 6, del Conveni."

Uruguai

Declaració:

Notifica, en virtut de l'article 6, apartat 3, del Conveni, que les autoritats de la República Oriental de l'Uruguai són competents per als delictes determinats a l'article 2, la referència als quals es fa a l'article 6, apartat 2. Aquesta competència es deriva, pel que fa a l'article 6, apartat 2, lletres a i b, de l'article 10 del Codi penal (Llei 9.155, del 4 de desembre de 1933) i, pel que fa a l'article 6, apartat 2, lletra e, de l'article 4 del Codi de l'aviació (Decret llei 14.305, del 29 de novembre de 1974).

Uzbekistan

15 de maig del 2000

La República d'Uzbekistan ha establert la seva competència per als delictes determinats a l'article 2, en tots els casos enunciats a l'article 6, apartat 2, del Conveni.

Veneçuela

De la mateixa manera, de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 6 del Conveni internacional per a la re-

pressió dels atemptats terroristes amb explosius, la República Bolivariana de Veneçuela declara que estableix la seva competència, en virtut de la seva legislació interna, respecte dels delictes comesos en les situacions a què fa referència l'apartat 2 de l'article 6 del Conveni esmentat.

Xile

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, el Govern de Xile declara que, de conformitat amb l'article 6, apartat 8, de l'Estatut orgànic dels tribunals de la República de Xile, els crims i els delictes comesos fora del territori de la República que estiguin coberts per tractats conclosos amb altres potències romandran sota la jurisdicció xilena.

Xipre

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, la República de Xipre estableix la seva jurisdicció sobre els delictes especificats a l'article 2 en tots els casos determinats a l'article 6, apartats 1, 2 i 4.

Notes

1. Amb una exclusió territorial en relació amb les Illes Fèroe i Groenlàndia.

2. Amb una exclusió territorial en relació amb Tokelau, a l'efecte que: "[...] d'acord amb la situació constitucional de Tokelau, tenint en compte el compromís del Govern de Nova Zelanda envers el desenvolupament de l'autogovern per a Tokelau mitjançant una llei d'autodeterminació de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, aquesta adhesió no s'amplia a Tokelau fins que el Govern de Nova Zelanda no presenti una declaració a aquest efecte prop del dipositari, després de les consultes adequades amb aquest territori."

3. Per al Regne a Europa.

4. El 13 de novembre del 2001, el Govern de la Xina va notificar al secretari general el següent:

De conformitat amb les disposicions de l'article 153 de la Llei qualificada de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong de la República Popular de la Xina i de l'article 138 de la Llei

qualificada de la Regió Administrativa Especial de Macau de la República Popular de la Xina, el Govern de la República Popular de la Xina decideix que el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i Macau de la República Popular de la Xina.

5. Atesa la declaració feta pel Pakistan en el moment de la seva adhesió, el secretari general va rebre del Govern següent la comunicació en la data que figura a continuació:

República de Moldàvia (6 d'octubre del 2003):

El Govern de la República de Moldàvia ha examinat la declaració feta pel Govern de la República Islàmica del Pakistan amb motiu de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius de 1997.

El Govern de la República de Moldàvia considera aquesta declaració com una reserva de fet que té per objecte limitar unilateralment el camp d'aplicació del Conveni i que és, doncs, contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió dels atemptats terroristes amb explosius independentment del lloc on es cometin i de qui en siguin els autors.

A més, la declaració del Govern de la República Islàmica del Pakistan és contrària al que disposa l'article 5 del Conveni que obliga els estats part a adoptar "les mesures que siguin necessàries, incloent-hi, si escau, mesures en la legislació interna, per garantir que els actes criminals considerats per aquest Conveni [...] no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o un altra de similar, i siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat".

El Govern de la República de Moldàvia recorda que, segons la lletra c) de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permeten les reserves contràries a l'objecte i la finalitat del Conveni. És d'interès de tots els estats que es respectin els tractats en els quals han decidit esdevenir part

i que els estats acceptin fer totes les modificacions legislatives necessàries per complir les seves obligacions en virtut dels tractats.

Per consegüent, el Govern de la República de Moldàvia fa objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Islàmica del Pakistan respecte del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius. Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre la República de Moldàvia i la República Islàmica de Pakistan. Aquest Conveni entrarà en vigor, en la seva totalitat entre ambdós estats, sense que Pakistan es beneficiï de la seva reserva.

Federació de Rússia (22 de setembre del 2003):

La Federació de Rússia ha examinat la declaració feta per la República Islàmica del Pakistan en el moment de la seva adhesió al Conveni de 1997 per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

La Federació de Rússia es basa en el que disposa l'article 5 del Conveni, segons els termes del qual cada estat part adopta les mesures que siguin necessàries per garantir que els actes criminals a què es refereix el Conveni, de conformitat amb l'article 2, en especial els actes ideats o calculats per provocar el terror en la població, en un grup de persones o en persones particulars, no siguin justificables en cap circumstància per consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o altres motius anàlegs i que siguin castigats amb penes a la mesura de la seva gravetat.

La Federació de Rússia crida l'atenció sobre el fet que la realització del dret a l'autodeterminació no ha d'anar en contra d'altres principis fonamentals del dret internacional, com ara el principi de la resolució pacífica de les controvèrsies internacionals, el principi de la integritat territorial dels estats i el principi del respecte dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

La Federació de Rússia considera que la declaració feta per la República Islàmica del Pakistan, en el moment d'adherir-se al Conveni sobre la repressió dels atemptats terroristes amb

explosius, és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni esmentat.

La Federació de Rússia considera que la declaració feta per la República Islàmica del Pakistan pot comprometre l'aplicació de les disposicions del Conveni entre la República Islàmica del Pakistan i altres estats part, i que constitueix, per tant, un obstacle per a la cooperació en el terreny de la repressió dels atemptats terroristes amb explosius. És d'interès recíproc dels estats desenvolupar i reforçar la cooperació en matèria d'elaboració i aplicació de mesures pràctiques eficaces amb vista a prevenir els actes de terrorisme i castigar-ne els autors.

La Federació de Rússia afirma que condemna categòricament tots els actes de terrorisme i tots els mètodes i les pràctiques terroristes, entesos com a crims, que no es poden justificar, siguin quins siguin els motius, sota totes les seves formes i manifestacions, independentment del lloc on es cometin i de qui en siguin els autors, i invita la República Islàmica del Pakistan a considerar de nou la seva posició i a retirar la seva declaració.

Notificació en virtut de l'apartat 3 de l'article 6 del Conveni per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997

De conformitat amb l'article 6 apartat 3 del Conveni, Andorra estableix la seva competència en relació amb els delictes enunciats a l'article 2 en tots els casos previstos a l'article 6, apartat 2, lletres b), c) i d).